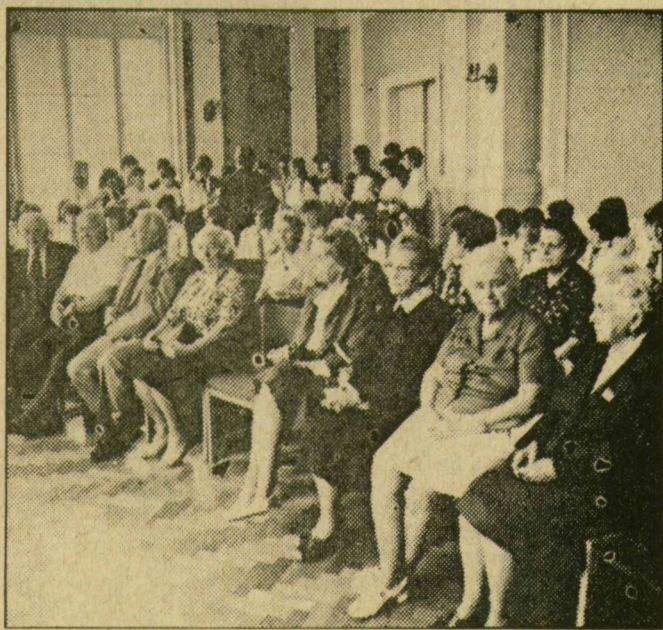

Idős pedagógusok köszöntése

Régi, szép hagyomány, hogy a Szeged városi tanács vb művelődésügyi osztálya és a Pedagógus Szakszervezet városi bizottsága ünnepségen köszönti azokat az idős pedagógusokat, akik 50, 60, illetve 65 évvel elérték a magukékat. Az idei ünnepséget tegnap, hétfőn a Bartók Béla Művelődési Központban rendezték meg, ahol Pap Jánosné, a Pedagógus Szakszervezet városi bizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket, majd Csanádi Géza, a városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője adta át az arany, gyémánt és vas okleveleket. Arany oklevelet kaptak az alábbi tanítók: Almási Ferencné, Félegyházi Emília, Kóváry Nándorné, Nagy Jánosné, Nagymihály Lajosné, Pataki Istvánné, Szili Emília, Toronykői Béláné, Tury Géza és Vasvári Erzsébet. Gyémánt oklevelet vehetett át Bazsó Antalné óvónő, valamint Gátfalvi Kristófné, Jelencsik Lajosné és Urbán János tanítók. Vas oklevelet adtak át Barabás Jenőnek és Felsővályi Jánosnénak, s az időközben elhunyt Gátfalvi

Az ünnepség résztvevőinek egy csoportja

Kristófnak, aki helyett ötvége vette át a kitüntetést, továbbá Gecsényi Gyuláné, Halász Borbálának, Márkos Gyulánának, Nagy Annának és Rónai Gizellának. Külön köszöntötték a 93 éves Sárosi Györgyét, aki 75 esztendeje (!) végzett a művelődési minisz-

ter külön levélben is gratulált neki... Az ünnepségen a Tömörkény István gimnázium nővédelmi bizottságának tagjai, vendégei adtak zenés, irodalmi műsort, a tanulók nevében pedig a Dózsa György Általános Iskola utóköri köszöntötték az idős pedagógusokat.

Népfrontválasztások

Gondoskodás nyugdíjasokról

A Belváros IV/B körzeti népfrentbizottságának választógyűlését az Április 4. útján, a Megyei Diákotthonban tartották. Zsűfőként megjelent a kollégium ebédlője. A szépen megterített asztalok mellett többnyire idős, nyugdíjas emberek várták, hogy Tóth Dezsőné, a körzeti népfrentbizottság elnökhelyettese számot adjon az elmúlt öt esztendő munkájáról. Szeged belvárosában körülbelül 10 ezer 60 éven felüli él. Ezért sem kellett meglepetést, hogy a hallgatóság nagy része körükből verbuválódott. Arra azonban már többen felkapták a fejüket, hogy Széll István, a Tarján városrész öregek klubjának vezetője is eljött, és megköszönte azt a szíveskedést, amelyet ők a lakótelepen nem tudnak vizsgálni. Bármikor kopogtattak a belvárosi népfrentszékház ajtaján, az mindannyiuknak nyitva volt. De nemcsak a tarjániaknak, hanem bárkinek, aki a város valamelyik részéből jött. Sokak szerint az egyik legjobban dolgozó népfrentbizottság Szegeden a Belvárosi IV/B. Köszönhető ez az agilis népfrenttitkárnak, Nagy Bélának és lelkes aktivistáinak. Igazán az lendített a népfrentmozgalom életén, amikor több száz ezer forintot társadalmi munkával egy régi bérház földszintjén szép székházat alakítottak ki.

És akkor egy csapásra megváltozott az idős emberek élete, hiszen a székházban létrehozták az öregek klubját, ami szinte mindennap érdekes, szórakoztató programokkal várta a nyugdíjasokat. A körzeti népfrentbizottság újjáélesztéséről a nagyszámú közösségi életéről beszélt mindenki. A magányával és szorongásával viaskodó idős emberek tartalmatlan el tudták tölteni a szabad idejüket. Nem jegyeztem fel, hány szép napot töltöttek együtt, hányan fiatalodtak meg az országjáró kirándulásokon, a közös tárlatátogatáson és koncerteken. Mindenki tudja, leginkább érzés otthon egyedül a tévét nézni, a társalanságtól szenvedni. Kulcsárné Kiss Piroška, a városi népfrentbizottság titkára szép szavakkal méltatta a belvárosiak eredményeit. Rámutatott arra, példamutató, ahogy felismerték, a körzetben élő sok ezer idős

embernek többet lehet adni közösségteremtéssel, mint csak a pénzzel. Azonban a rászorultak néhány ezer forintot is kaptak segélyként. Ennek a dicséretes rétegpolitikának azonban nemcsak az öregek, hanem a fiatalok is részesei voltak. A körzet számos iskolájának diákjai beszéltek a mozgalmi életben, hiszen az általános iskolások és gimnazisták nagyon sok ünnepi rendezvényen emlékeztetnek a múltra.

Az is dicséretes, amilyen ügyesen gazdálkodtak a népfrentosok. A székházuk elkészültével évről évről több tízezer forinttal növekedtek a bevételek. A környékbeli vállalatok, intézmények egy-egy rendezvény erejéig bérbe vették a kellemes helyiséget. Az egyik szegedi festőművész, hogy tárlatainak állandó terme legyen, a képek eladásából 20 százalékot fizet a népfrentbizottságnak. Ezenkívül jól jövedelmeztek a különböző bálak, műsoros rendezvények. Am nemcsak az idős embereknek segítettek a népfrentosok.

Társadalmi munkával még az idén elkészül egy rehabilitációs munkahely a mozgássérülteknek. Ezt elsősorban azoknak a szerencsétlenül járt fiataloknak építik, akik nyugdíjra nem jogosultak, csak az 1800 forintos segélyt kapják. Ebben az akcióban a környező vállalatok, intézmények szocialista brigádjai is részt vettek, ahogy ott voltak a játszótér építésénél, ami az Oldal utcában készül el. A közös eredmények számlájára írható még az az ingyenes házi gondozás és ebéd is, amit a magatehetetlen egyedülélőknek biztosítottak.

A körzet egyik tanácstagja, Szabó Mihály mondta, a humanizmus ilyen nagyszámú megnyilvánulásait, rekedhet. Nem jegyeztem fel, hány szép napot töltöttek együtt, hányan fiatalodtak meg az országjáró kirándulásokon, a közös tárlatátogatáson és koncerteken. Mindenki tudja, leginkább érzés otthon egyedül a tévét nézni, a társalanságtól szenvedni. Kulcsárné Kiss Piroška, a városi népfrentbizottság titkára szép szavakkal méltatta a belvárosiak eredményeit. Rámutatott arra, példamutató, ahogy felismerték, a körzetben élő sok ezer idős

tanácsi forrásból a város nagyobb összeggel egészíti ki, mint ahol nem csinálnak semmit. A tanács nem határozza meg, hogy ezt a pénzt mire költik, a helybeliek többségi szavazással döntenek a felhasználásról. Elképzelhető, hogy a Belvárosnak ezen a részen ezt a támogatást egy diétás étterem és olcsó falatozó kialakítására fordítják. Kifejezetten azzal a szándékkal, hogy a kispénzű nyugdíjasok is megtalálják a maguk vendéglőjét. Ötletből, programból egyébként a választógyűlésen nem volt hiány. Az elképzeléseket az az emberzet és melegség jellemezte, ami eddig sem hiányzott.

A Kiváló Társadalmi Munkás kitüntetést ünnepélyes keretek között adták át Bertá József körzeti népfrenttitkár-helyettesnek. Ütemes taps mellett választották újra Nagy Bélát titkárnak, a körzeti népfrent elnöke pedig Tóth Dezsőné lett.

H. M.

Környezetvédelem

A környezet- és természetvédelem hatékonyabbá tételéhez jelentős segítséget nyújtó kémiai analitika szerepéről tárgyalnak három napon át Szombathelyen, a Savaria Hotel disztermében. A tanácskozás hétfőn kezdődött bolgár, finn, jugoszláv, NDK-beli, osztrák, szovjet, valamint hazai szakemberek részvételével. Az előadások alapján megvitatják a környezetvédelmi vizsgálati módszereit, teendőt.

Szakszervezeti küldöttség utazott Odesszába

Az Ukrán Szocialista Köztársaság Odesszai Szakszervezeti Tanácsa meghívására tegnap, 23-án — öt napra — kéttagú szakszervezeti küldöttség utazott Odesszába. A küldöttség vezetője: Piros László, az SZMT elnöke, tag-

ja: Dobóczy Károlyné SZMT-titkár. A küldöttség tanácskozik az 1984—85. évi együttműködési megállapodás eddigi eredményeiről, továbbá tanulmányozza az odesszai szakszervezeti nevelőmunkát és a vállalatok szociálpolitikai tevékenységét

te körül, a hőmérséklet csak akkor szökött magasra, amikor egy másik információ is eljutott az érdekeltekhez: az újonnan munkába álló dolgozó megtarthatta korábbi fizetését, amely sokkal magasabb volt, mint az itteni törzsgárdatagoké. Az általános felháborodás hullámai a szakszervezeti bizottságig értek, a titkár pedig vétőt emelt az igazgató megállapította bér ellen, aki nem tehetett mást: ötszáz forinttal csökkentette az asszony fizetését. A titkár szerint kifejezetten káros, ha vétónak kell újítást állnia az ilyesfajta igazságtalanságnak. Rossz beidegződés, furán értelmezett liberalizmus indít arra néhány vezetőt, hogy mentse leviteltt társa esetében a menthetőt: szegénynek, ha már a sarzsija összetöpörödött, legalább az erszénye maradjon érintetlen.

S egy-egy ilyen hír futótüzként terjed, ki kezd hivatástudatot, ront munkamorált, igazol nagyon is hamis következtetést — és szétrobbant közösségeket. Minden jó, ha a vége jó? Megtudom, hogy a visszavett ötszáz megsem egészen visszavett: az igazgató az asszonynak külön munkát juttatott, pontosan havi ötszáz forintért. A vétónak immár nincs helye, a folyosói indulatok pedig

nem kerülnek jegyzőkönyvbe. Így nem érheti szó a ház elejét. Csak a házat. A vétőjog a demokrácia egyik fontos eszköze, paradox módon azonban néhol éppen ennek hiányáról árulkodik. Az egyik dunántúli megye tisztségviselője kifakad: az alsóbb fórumokon mindig „föülről” várják a „megváltó tagadást”, mert ők maguk nem mernek a vezetőnek ellentmondani. Ezért az elfogult intézkedést testületi rangra emelkedik, nehezebb tetten érni a felelőst, és az idők folyamán hólabdaszerűen gördülnek-növekszenek a problémák, egészen addig, amíg a „nagy ügy” ki nem pattan. Akkor egyszerűen kigyót-békát kibábnak az elfogult, önkényeskedő vezetőre, aki éppen önkényes döntéseivel, hibát hibára halmozott — „jellemvasútjának” állomásként senki sem kíváncsi. Hány és hány értékes embert térít le a helyes útról az elvtelen, vétő nélküli kórus? Erről nem szól a statisztika, mint ahogy arról sem, mennyi idegszál pattan el egy vezetőben, amikor ráébredt arra, hogy szinte kényszerítve van a tévedhetlenségre, mert elűzte magától az őszinte szót. „Egy leváltott vezető mellől gyakran a fejbőlintó környezetet is le kellene váltani...” — vélekednek sokan.

Mérges az önkiszolgáló étterem főnöke. A Kőjál legszívesebben hadisarcot vett volna ki konyhájára, mert csak egy csatavesztés után lehet ilyen piszkosba, rendtelenségbe ütközni. A zárva tartást közlő tábla előtt tanácstalanul topogó, éhes emberek — az éhség a vendéglős mellé állítja őket: kit érdekel, hogy milyen a konyha, az étel számít, amit eléjük raknak. Látszatra tehát a vétő nem a többség érdeke. Valójában az összefüggéseket esetleg nem látó többségnek sincs mindig feltétlenül igazja.

És cseppet sem jó, ha erről egy üzemi baleszt, egy ételmérgezés győzi meg őket. Most például a dunántúli kisvárosban mindenki annak a strandnak a vezetőjét korbolja, aki egy héten csak egyszer cserélte a fürdő vizét. Pedig a takarékoság és a zavartalan szolgáltatás jegyében fogant intézkedést egészen addig pártolták, amíg a vérhasjárvány nem ijesztett rá azokra, akik dühösek egy-egy leeresztett medence láttán.

T. E.

Raktárház nyílt Tarjánban

A Szegedi Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat a tarjáni víztorny mellett Zöldért ABC épületében megnyitotta Raktárházát. A vállalat az ország valamennyi élelmiszernagykereskedelmi vállalatával, a Skála Coop raktáraival, számtalan teesszel, ipari üzemmel és állami gazdasággal van kapcsolatban. A Raktárházban különböző akciókat kívánnak lebonyolítani. Az áruház ma, kedden délelőtt 10 órakor nyílik. A megnyitás előtti napon Csonka István, a városi tanács elnökhelyettese nyilatkozott:

— Nagy társadalmi vita előzte meg a Zöldért ABC megszüntetését és a Raktárház nyitását. Az volt a célunk, hogy olyan kereskedelmi egység nyíljon Tarjánban, amely a lakótelepi gondokat hivatott enyhíteni. Nem hiánypótlásról van itt szó, hanem választék bővítéséről... Solymossy Margit, az ÉLKER igazgatója: — Fő célunk a raktárház kialakításával az volt, hogy a vásárlók olcsóbb árú, sőt élelmiszer és háztartási cikkeket vásárolhassanak az

B. L.